

Ἀπὸ τοῦ 1878 ἀκούομεν ἐπανακλιθενομένην τὴν ἀπειλὴν ἐν τῇ βουλῇ, ὅτι ἡ Ἑλλάς διατρέχει μίαν τῶν σπουδαιότερων κρίσεων ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἐν τούτοις παρήλθον δύο πλήρη ἔτη καὶ ἡ ἀπειλὴ ἐξακολουθεῖ καὶ ἡ μίαν τῶν σπουδαιότερων κρίσεων ὑφίσταται, καὶ ὅμως ἡ διοικητικὴ μηχανὴ ἐξακολουθεῖ ἐργαζομένη ἐν μεγάλῃ τάξει, ὡς ἐάν ἦτο ὄχι κρίσιμος περίστασις, ἀλλὰ χρόνιο εὐδαίμονος. Τὰ ταμεῖα εἰσπράττουν καὶ πληρύνουν, οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ πύονται τακτικῶς, τὰ σχολεῖα λειτουργοῦσι τακτικώτατα, ἡ βιομηχανία ἐργάζεται τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ἐν τῇ βουλῇ εἰς πολλὰ ζητήματα καὶ αἱ δύο ἀντίθετοι πτέρυγες συμφωνοῦσι καὶ σιωποῦσι, καὶ ἐν γένει δὲ τὰ πράγματα τοῦ κράτους διεξάγονται ὅπως οὔτε ἐπὶ τῶν σταθετικῶν, ὅτε ἡ περίστασις δὲν ἀπεκλήθη ὑπ' αὐτῶν κρίσιμωτέρα. Συμπεραίνομεν λοιπὸν, ὅτι τὸ ὡς ἀπειλὴ λεγόμενον ὑπὸ τῆς βουλῆς, πρέπει νὰ μᾶς εὐχριστῆ, διότι ἡ κρίσιμωτέρα περίστασις ἦν διερχόμεθα μᾶς τηρεῖ ἐν πλήρει τάξει, ὁ δὲ κίνδυνος ἐπίκειται ὅταν θὰ παύσῃ ἡ κρίσις.

Δὲν ἐσκέφθημεν ἐξ ἀρχῆς τῶν συζητήσεων τῆς βουλῆς νὰ κρατήσωμεν σημειώσιν τῶν ἐπιθέτων, ἅτινα ἀπενεμήθησαν εἰς τὴν ἐπιστρατεῖαν. Ἐν τούτοις σημειοῦμεν σήμερον ἓν. Ὁ κ. Λάμπας ἀπεκάλεσε τὴν ἐπιστρατεῖαν πυρκαϊάν, ἣν ἀδύνατον νὰ σβύσῃ τις πλέον.

Κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίως κ. Δημητριάδου ἡ καταδικάζουσα τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη παράγραφος, ἐάν ἐπιψηφισθῇ θὰ μεταβληθῇ εἰς παρκαμφορικὸν κάτοπτρον. Οὕτω τοῦλάχιστον ἐκφράζεται ὁ βουλευτής: «Θὰ ἔλθῃ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ πράξις αὕτη τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς παραγράφου θὰ θεωρεῖται τοιαύτη, ὥστε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐψήφισαν αὐτὴν κατοπτρίζομενοι ἐν αὐτῇ, δὲν θὰ δύνανται νὰ γνωρίωσι τὴν φυσιογνωμίαν των.»

Ἀφοῦ ἐξηντλήθησαν πλέον αἱ εἰκόνες καὶ προμοιώσεις ἐκ τῆς φύσεως, οἱ ἐν τῇ βουλῇ ῥήτορες ἤρξαντο νὰ λαμβάνωσιν εἰκόνας καὶ ἐκ τῆς ἀρχαιολογίας. Ἴδου πῶς παρέστησε τὴν ἀντιπολίτευσιν ὁ κ. πρωθυπουργὸς προχθές: «Ἡ ἀντιπολίτευσις, εἶπεν, εἶνε ἡ ζωοφόρος τῆς κυβερνήσεως.» Φαντασθῆτε τὴν κυβερνήσιν ὡς ἀρχαῖον ἰωνικὸν νκόν, οὗ τὴν ζωοφόρον νὰ ἀποτελῇ ἀντιπολίτευσις. Ἡ καὶ ἀναλυτικώτερη. Φαντασθῆτε τοὺς κίονας τοῦ ναοῦ τούτου ἀποτελουμένους ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως καὶ συμπο-

λιτεύσεως, τὴν δὲ ζωοφόρον, ἥτοι τὴν ζώνην τοῦ ναοῦ τὴν περικυκλοῦσαν αὐτὴν μετὰ ἐπιστυλίου, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἀντιπολίτευσως ἐν πασκάξει. Ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ ἐνορούμεν καὶ μίαν πραγματικὴν ἀλήθειαν, ὅτι εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἔχει καὶ τὸ κεφάλι τῆς ἡ κυβερνήσεως.

Εἰς νέαν φάσιν εἰσῆλθε τὸ ζήτημα τοῦ ἀποκλειστικοῦ κῦρτουσμοῦ τοῦ ῥήγματος Παλαμῆδη, ἀφ' ἧς ἀπηγγέλη τὰ νέον πρόγραμμα τῶν 80,000 στρατοῦ χάριν τοῦ ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τοῦ Μεσσηνίου κ. Κουμουνοῦρου καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Τριφυλιώτου κ. Σωτηροπούλου. Ἡκούσθη ἀγνὸς Πελοποννήσιος ἀνακράζων: «Δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ γίνῃ ἀλλέως» καὶ ἐκτομμύρια ἐπὶ ἐκτομμυρίων ἐκ πάσης γωνίας ἑλληνικῆς πρέπει νὰ μᾶς δοθῶσι, καὶ αἱ 80 χιλ. στρατοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου νὰ ὑποστηριχθῶσι, καὶ πᾶσα θυσία νὰ γίνῃ, διότι πλέον πᾶσα ὑποχώρησις ἀπέκταντι τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι καθαρὰ ἀγνοχθονία.» Ὁ ῥήθεις Πελοποννήσιος φίλος μὲ ὀλίγην μεταλλαγὴν τῆς προφορᾶς φυσικωτέρην ἐπανέλαβε τὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Γενομένης περκατηρήσεως εἰς τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν Μεσσηνίας κ. Κουμουνοῦρον, ὅτι πρέπει νὰ καταπνίγῃ ἐν ἑαυτῷ πᾶσαν χολὴν καὶ μεθ' ὅσα ἐσυκοφάντησαν τοῦ κόμματος του οἱ προκάτοχοι καὶ νὰ μὴ παρεκτρέπηται εἰς ὅ,τι ὠθεῖ αὐτὸν ὁ φύσει ἀτίθαστος χαρκατῆρ του, ἐπειδὴ δὲν συμβιβάζεται τοῦτο πρὸς τὴν νῦν πρωθυπουργικὴν καὶ ὑποχρεωτικὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ὀνόματός του Κουμουνοῦρος, ὑπεβλήθη, ὡς ἐμάθομεν βασιλικὸν διάταγμα περὶ μεταβολῆς τοῦ ὀνόματός του κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον εἰς Κώστα μόνον. Ἔως νὰ ἐξοφληθῶσιν ἐν ἰσότητι τὰ χρέη πρὸς τινὰς τρικουπικούς ἀνωνύμους.

Τί ἔπαισεν εἰς τὸν ἱεροκλήρικα τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτικῆς κ. Σταματιάδην, τί ἔπαισεν ὁ φεῖμνηστος Ζαφμῆς καὶ ἔκαμεν αὐτὸν διὰ τοῦ ἐπιταφίου του κυριολεκτικῶς κουδοῦνι, καὶ ἡμᾶς Ἑβραίους; Εἰς ἀπόδειξιν παρθέτομεν τὴν ἐξῆς ἀποστροφὴν τοῦ λόγου του:

«ὦ Θεέ μου, πῶς ἀπὸ τῶν κόλπων τοῦ νέου ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ σου ἀναρπάξεις τοὺς ἐκλεκτοὺς σου, οἵτινες σήμερον εἶναι τόσοι σπάνιοι καὶ ὀλίγοι, ὅσον ὀλίγοι εἶναι οἱ στάχυες ἐκεῖνοι, οὓς ἀπαντῶμεν μετὰ τὸν θερῖσμόν, ἢ αἱ σταφυλαί, ἃς εὐρίσκομεν μετὰ τὸν τρυγητόν;»

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐτελείωσαν τὰ ψέματα, ὁ πόλεμος γίνεται χάρη ἄλλο τῆ σρακκοστή.

ΚΩΣΤΑΣ. Ποῦ τὸ ξέρεις;

ΓΙΑΝΝΗΣ. Δὲν εἶδες ποῦ στέλνουν ἀπὸ τὸ Γαλάτσι οἱ ὁμογενεῖς καρχαδικὲς φροσύλις γιὰ τὸ στρατό.